

TRIBUNA

Javier Pacheco

Secretari general de CC.OO. de Catalunya

No hi ha solució si no és acordada

Dos anys de bloqueig institucional i d'abdicació política per a resoldre el conflicte a Catalunya; més de 15 dies de mobilitzacions massives i pacífiques als carrers de Catalunya en resposta a una sentència que condemna a presó a 9 líders polítics i socials independentistes; mobilitzacions que han tingut expressions de violència per part de grups organitzats i d'algunes actuacions policials que han provocat centenars de persones ferides, a les quals vull desitjar la més ràpida recuperació. La violència no és una bona manera de construir solucions. Com pitjor, pitjor. Jordi Sànchez ho ha dit ben clar: erradicar la violència.

Darrera d'aquestes mobilitzacions hi ha un munt de gent jove que està expressant la seva frustració amb una democràcia que es degrada paulatinament. No podem donar respostes a les necessitats d'una generació que està prenent la seva consciència en una societat on les institucions no els garanteixen l'accés a totes les etapes educatives, que no els obre les portes del mercat de treball, que quan s'obren els ofereix la precarietat sense poder guanyar-se la vida suficientment o que no poden accedir a un habitatge perquè el seu dret s'ha mercantilitzat i especulat tant que els fa impossible fer front als preus indignes de lloguer o de compra. Els nostres joves són els que a Europa s'emancipen i tenen fills i filles més tard.

Darrera d'aquestes mobilitzacions també hi ha un procés de polarització progressiva de la societat catalana, i no hi ha unitat política en cap dels dos pols. No hi ha solució que no sigui inclusiva. La democràcia inclou la incorporació dels interessos de les majories i de les minories a les solucions. Aquest conflicte és el germen d'una fractura social que, de no solucionar-se aviat, pot trigar generacions en reconstruir-se. I per la solució fa falta lideratge polític. Una negociació ha de passar perquè els líders que ara són a presó no hi siguin. El lideratge que assumeixen i que se'ls reconeix fa falta en la construcció del diàleg per començar a fer passos. Els passos han de tocar de peus a terra.

A Catalunya hi ha espai per al consens polític

Les discussions sobre el poder polític, la governança econòmica i l'arquitectura institucional al territori són avui molt necessàries, perquè són instruments cabdals per al benestar i la garantia dels

drets, i per a la recuperació de la necessària qualitat democràtica que ofereixi esperança front la resignació o la frustració. Són tan necessàries com la deliberació, la confrontació d'idees, el raonament i l'acord, front el màrqueting polític i els hiperlideratges que protagonitzen les polítiques que impedeixen un acord i no les de negociació que et porten a la solució. No hi ha solució si no és acordada.

Les enquestes mostren una vegada i una altra que la feina (o la falta de feina) i la desigualtat són les prioritats que la gent encomana als governs perquè actuïn. Tota una mostra de maduresa i realisme de la societat. No es viu només de pa, però no es viu sense pa.

A Catalunya, hi ha espai per al consens polític a partir d'aquesta òptica. Ho demostrem les organitzacions democràtiques, enfocades a la justícia social, a la inclusió, al benestar; organitzacions que protegeixen i cuiden les persones i la vida. En aquestes organitzacions convivim persones amb aspiracions polítiques diverses i legítimes i aconseguim consensos per actuar a favor de les persones, la cultura, el treball, l'habitatge, l'educació, la salut, l'ecosistema. Aquestes organitzacions formem part de l'entramat democràtic i podem formar part de la construcció de les solucions.